

Zeven rivieren ver **door Ko van Geemert**

De Surinaams-Nederlandse schrijfster Karin Lachmising, in 1964 in Nederland geboren, emigreerde met haar ouders naar Suriname in 1976. In 1983 ging ze naar Nederland om te studeren, maar in 1997 kwam ze terug naar Suriname. In 2013 debuteerde zij als dichteres met *Nergens groeit een boom die haar aarde niet vindt*, in 2017 gevolgd door de theatertekst *Ademhalen*. Eind vorig jaar verscheen haar tweede dichtbundel: *Zeven rivieren ver*, bestaande uit 48 rijmloze, vrij korte gedichten, het langste telt 25 regels, het kortste drie: “Wanneer de sprookjesman declameert / streel ik mijn onvermoeibaar lichaam / waarin een geest huist die aan het werk gaat.” (*Sprookjeswereld*)

De bundel kent twee afdelingen: *Zeven rivieren ver* en *Alsof schoonheid een verrassing is...*

Uit veel gedichten spreekt engagement, bijvoorbeeld als het over vluchtelingen gaat: “Oog in oog / duikelt / het verleden / in de toekomst / van het heden / met / overvolle boten / van werkelijkheid.” (*Werkelijkheid*)

Daarnaast laat Lachmising zien hoe lastig het is werkelijk contact met een ander te hebben: “toen je even voorbij kwam / en ook even weg ging / terwijl ik stond / Een slok nam.” (Uit *Contact*)

Minder geslaagd soms zijn mijns inziens de gedichten met een flink aantal regels van één of twee woord(en), zoals “... resten / van liefde / de stilte / voedend // Eindeloos. (In *Verborg*)

Of, uit *De reis*: “herschreven / beeldend / beschreven / woorden / voor / gezichten”.

Dit maakt een wat gekunstelde, ‘gewild poëtische’, indruk.

Ook heeft Lachmising hier en daar de neiging om wel erg grote, beladen begrippen te gebruiken: zinloosheid, eenzaamheid, waarheid, geloof, verdriet, verlangen, liefde, machteloosheid, het onzichtbare zwart. De boodschap kan daardoor zo algemeen worden dat nietszeggendheid dreigt.

Maar gelukkig blijven er nog zeker aansprekende gedichten over, bijvoorbeeld *De stappen van mijn thuis*, *Overal waar oorlog is en niet* en *De moeder van de dader*:

“In de dader ziet zij / haar zoon / met ogen die niet / kijken / haar ego strijdt / voor het behoud / van navelstreng / om de dader / te ontwijken.”

En fraaie formuleringen, als: “Wanneer is lang geleden / voorbij? “ (Uit *Die dag*)

Of (uit *Zeven rivieren ver - Hij*): “zeven rivieren ver / om bij mij / te zijn // dichtbij / is niet altijd / ver weg.” Raak in al hun eenvoud.

DRIEËNEENHALVE STER

Zeven rivieren ver

ISBN 978-90-6265-754-4

Uitgeverij In de Knipscheer , 2019

Bron: *Parbode*, nr. 156, april 2019